

2. Bøderne tilfalder statskassen. Strafansvar efter denne lov forældes efter de i Borgerlig Straffelov indeholdte regler, dog at forældelsesfristen uanset størrelsen af den forskyldte straf er 5 år.

3. Udbytte, der indvindes ved handlinger, der er strafbare i henhold til denne paragraf, eller et beløb, der skønnes at svare hertil, samt de genstande, med hensyn til hvilke den pågældende forseelse er begået eller forsøgt, eller, hvis disse genstande ikke længere er til stede, disses værdi eller salgssum, kan ved dom inddrages i statskassen. Den, der findes skyldig til straf i henhold til nærværende lov eller de i medfør af samme givne forskrifter, kan ved dom frakendes ret til at drive næring for en bestemt tid eller for bestandig.

4. De i stk. 3 indeholdte bestemmelser finder ligeledes anvendelse, når nogen i medfør af Borgerlig Straffelov straffes for afgivelse af urigtig erklæring i forhold, deromfattes af nærværende lov.

5. Sager angående overtrædelse af de i denne lov indeholdte eller i medfør heraf fastsatte bestemmelser behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kap. 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse på de pågældende sager i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf eller om frakendelse af retten til at drive næring, skal der på tiltaltes forlangende beskikkes ham et forsvar.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved den af det statistiske departement foretagne optælling af arealer, der er tilsået med rug og hvede i efteråret 1950, jfr. bilag 1, fremgår, at rugarealerne er reduceret fra 145 000 ha i efteråret 1949 til 116 000 ha i efteråret 1950, og at de tilsvarende tal for hvedearealerne er henholdsvis 80 000 ha og 78 000 ha. Under forudsætning af normalt foldudbytte skønnes det, at der vil blive avlet 275 000 tons hvede og 248 000 tons rug, og heraf vil efter fradrag af svind og såsød være til rådighed til forbrug 230 000 tons hvede og 196 000 tons rug. Da forbruget til befolkningens normale forsyning udgør 280 000 tons hvede og 200 000 tons rug, vil der blive et underskud på 50 000 tons hvede og 4 000 tons rug. De nævnte underskud forudsætter, at al avl af rug og hvede afleveres til brødforsyningen, hvilket i hvert fald ikke vil ske uden en tvangsmæssig aflevering. I høståret 1950—51, hvor man ikke havde tvangsmæssig aflevering af rug, er størsteparten af den danske rug fodret op, således at en stor del af forbruget må dækkes ved import til høje priser. Såfremt man skal dække en del af forbruget ved import, løber man tilmed den risiko, at rug i et knapt marked hovedsage-

lig kun kan fås mod betaling i dollars. For hvedens vedkommende er det så godt som udelukket at foretage køb i andet end dollars.

Da importprisen tilmed ligger højere for hvede og rug end for foderkorn, og da brødkornsarealerne er gået tilbage, må regeringen beklageligvis af valutamæssige grunde anse det for hensigtsmæssigt at forbeholde såvel rug som hvede til menneskeføde i det kommende høstår.

Under hensyn til det prisniveau, udenlandsk korn har nået, og til det ønskelige i at bremse op for den indenlandske pristigning, finder regeringen det derhos ønskeligt, at der sikres det mindre landbrug et vist kvantum foderkorn til en rimelig pris til dets fedevareproduktion.

Den i lovforslaget anvendte udskrivnings-skala skulle i henhold til en af statistisk departement foretagen beregning give en samlet påligning af ca. 489 000 tons, hvilket kvantum som følge af forbeholdsreglen i § 2 må antages at blive reduceret noget.

Man har valgt at arbejde med samme grundværdigrundlag, som sidst var i anvendelse i høståret 1948—49.

De i lovforslaget anførte afleveringspriser